

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 18. júna 2014*

„Rybolov — Zachovanie zdrojov rýb — Prekročenie rybolovných kvót makrel zo strany Španielskeho kráľovstva v oblastiach VIII c, IX a X a vo vodách Európskej únie Copace 34.1.1 pridelených na rok 2010 — Odpočty započítané s rybolovnými kvótami pridelenými na roky 2011 až 2015 — Právo na obhajobu — Právna istota — Legitímna dôvera — Rovnosť zaobchádzania“

Vo veci T-260/11,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: pôvodne N. Díaz Abad a L. Banciella Rodríguez-Miñón, neskôr M. Sampoll Pucurull a L. Banciella Rodríguez-Miñón, abogados del Estado,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: A. Bouquet, F. Jimeno Fernández a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Komisie (EÚ) č. 165/2011 z 22. februára 2011, ktorým sa ustanovuje odpočítanie od určitých kvót na makrely pridelených Španielsku na rok 2011 a nasledujúce roky z dôvodu nadmerného výlovu v roku 2010 (Ú. v. EÚ L 48, s. 11),

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory M. Prek, sudcovia I. Labucka a V. Kreuschitz (spravodajca),

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. decembra 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: španielčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 V roku 2010 vykonali služby Európskej komisie overovacie misie systému výlovov a kontrol riadeného španielskymi orgánmi, z toho jednu misiu v dňoch 15. až 19. marca 2010 v Kantábrii a Baskicku (Španielsko).
- 2 V nadväznosti na predmetnú overovaciu misiu a vzhľadom na údaje, ktoré poskytli španielske orgány o výlove makrel v roku 2010, Komisia dospela k záveru, že Španielske kráľovstvo prekročilo kvóty, ktoré mu boli pridelené pre tento druh na rok 2010, o 19 621 ton. Z bodu 3.8 správy z misie pritom vyplýva, že k marcu 2010 bolo vylovených 39 693 ton makrel, takže ročné kvóty na výlov makrel v množstve 24 604 ton boli prekročené o 61 %.
- 3 Listom z 12. júla 2010 Komisia oznámila správu z misie španielskym orgánom a vyzvala ich na predloženie pripomienok.
- 4 Listom z 20. júla 2010 španielske orgány na túto výzvu odpovedali. V rámci svojich pripomienok uvedené orgány uvádzané údaje nespochybnili.
- 5 Listom z 20. júla 2010, ktorý bol adresovaný španielskemu Ministerstvu poľnohospodárstva, rybného hospodárstva a potravín, pani D., členka Komisie poverená rybným hospodárstvom a námornými záležitosťami, na jednej strane zdôraznila význam lovu makrel nielen pre Španielske kráľovstvo, ale aj pre Európsku úniu ako celok s tým, že jeho pokračovanie a kontrola sú pre Komisiu prioritou. Na druhej strane poukázala na nedostatočnosť kontrol vykonávaných na španielskych flotilách, ktoré vykonávajú výlov makrel, ako aj na ťažkosti získať od príslušných španielskych orgánov, ktoré prejavili nedostatok spolupráce, informácie nevyhnutné na posúdenie situácie.
- 6 Listom z 30. septembra 2010 adresovaným španielskemu Ministerstvu poľnohospodárstva, rybného hospodárstva a potravín pani D. v podstate opätovne vyjadrila svoje obavy týkajúce sa nadmerného výlovu makrel a uviedla, že Komisia si vyhradzuje právo použiť právne nástroje, ktoré má k dispozícii, na zabezpečenie striktného dodržiavania práva Únie.
- 7 Dňa 28. novembra 2010 sa uskutočnilo stretnutie pani D. s pani A., španielskou ministerkou životného prostredia, vidieka a námorníctva, počas ktorého bola vznesená otázka nadmerného výlovu makrel. Pri tejto príležitosti pani A. uznala zásadu, podľa ktorej množstvá makrel, ktoré sú predmetom nadmerného výlovu, musia byť vrátené, pričom však vyjadrila želanie rokovať o podmienkach takéhoto vrátenia.
- 8 Dňa 30. novembra 2010 sa uskutočnilo stretnutie medzi službami Komisie a zástupcami španielskych orgánov, pričom v bode 4 programu tohto stretnutia sa uvádzalo:

„Výlov makrely a morskej šťuky – vrátenie nadmerného výlovu predpokladané od roku 2009 V tejto súvislosti riaditeľstvo MARE C predloží svoje odhady španielskeho nadmerného výlovu pre tieto dva zdroje od roku 2009, pričom sa bude venovať aj otázke prideleného rybolovného úsilia. Tento nadmerný výlov predstavuje významné množstvo pre obidva zdroje. Za týchto podmienok služby

Komisie nemajú inú možnosť než uplatňovať ustanovenia nariadenia [(ES) č. 1224/2009] týkajúce sa odpočtu z kvót, teda článok 105 uvedeného nariadenia... Naše služby sú k dispozícii rokovať so španielskymi orgánmi o podmienkach vrátenia na základe týchto ustanovení.“

- 9 V zmysle zápisnice z tohto stretnutia, tak ako bola oznámená španielskym orgánom, najmä:

„Komisia upozorňuje, že keďže Španielsk[e kráľovstvo] zastáva názor, že neexistuje právny základ pre vrátenie nadmerného výlovu pred rokom 2010, tieto rokovania sú bezpredmetné. Komisia zdôrazňuje, že uplatniteľné nariadenia ju oprávňujú na to, aby v roku 2011 vykonala odpočty za nadmerný výlov, ku ktorému došlo v roku 2010, ktorého objem sa odhaduje na približne 19 000 [ton]; pričom sa uplatní koeficient uvedený v článku 105 [nariadenia č. 1224/2009]. Španielsk[e kráľovstvo] uvádza, že akceptuje údaje o nadmernom výlove, ktoré používa Komisia. Komisia okrem toho vysvetľuje, že nie je povinná poradiť sa so Španielsk[ym kráľovstvom] o forme odpočtov vykonaných z dôvodu nadmerného výlovu (prinajmenšom, ak nemá v úmysle vykonať odpočty z iných zdrojov, než je makrela). Naproti tomu poradný postup, ktorý upravuje kontrolné nariadenie, je potrebné vykonať vo všetkých prípadoch požadovaného vrátenia z dôvodu ‚historického‘ nadmerného výlovu. Komisia zastáva názor, že nové kontrolné nariadenie je uplatniteľné, pretože východiskovým bodom konania o vrátení je skutočnosť, že Komisia dospela k záveru o historickom nadmernom výlove na základe spoľahlivých údajov, pričom k tomu došlo v roku 2010.“

- 10 Listom zo 14. decembra 2010, ktorý bol adresovaný pani A., pani D. v podstate vyzvala španielske orgány, aby sa okamžite začali zaoberať problémom nadmerného výlovu. Takisto pripomenula, že služby Komisie a uvedené orgány spolupracovali na účely určenia skutočných objemov nadmerného výlovu a neskoršieho zostavenia mechanizmu vrátenia, ako aj na účely definovania akčného plánu, ktorý posilní systém kontroly. V tejto súvislosti pani D. vyjadrila vrelé odporúčanie, aby sa výlov makrel v roku 2011 vykonal len v rozsahu 50 % kvót pridelených Španielskemu kráľovstvu na tento rok.
- 11 Dňa 21. decembra 2010 prijalo Španielske kráľovstvo Orden ARM/3315/2010, de 21 de diciembre, por la que se modifica la Orden ARM/271/2010, de 10 de febrero, por la que se establecen los criterios para el reparto y la gestión de la cuota de caballa, y se regula su captura y desembarque (vyhláška ARM 3315/2010 o zmene a doplnení vyhlášky ARM 271/2010 z 10. februára 2010, ktorou sa stanovujú kritériá vrátenia a riadenia kvót na makrely a upravuje sa ich výlov a vykládka, BOE č. 310 z 22. decembra 2010, s. 105 675, ďalej len „vyhláška ARM 3315/2010“). Na základe článku 2 ods. 2 vyhlášky ARM 3315/2010 sa za začiatok výlovu makrel považoval 15. február 2011.
- 12 Dňa 11. januára 2011 sa uskutočnilo stretnutie medzi službami Komisie a španielskymi orgánmi. Podľa programu tohto stretnutia sa toto stretnutie venovalo analýze údajov o výlove makrely španielskou flotilou v severovýchodnom Atlantiku v období rokov 2002 až 2010 z dôvodu, že tento zdroj bol pravdepodobne predmetom nadmerného výlovu. Podľa bodu 1 tohto programu:

„Výlov makrely a morskej štučky – vrátenie nadmerného výlovu predpokladané od roku 2009 V tejto súvislosti riaditeľstvo MARE C predloží svoje odhady španielskeho nadmerného výlovu pre tieto dva zdroje od roku 2009, pričom sa bude venovať aj problému pridelenia rybolovného úsilia. Tento nadmerný výlov predstavuje významné množstvo pre obidva zdroje. Za týchto podmienok služby

Komisie nemajú inú možnosť než uplatňovať ustanovenia kontrolného nariadenia týkajúce sa odpočtu z kvót, teda článok 105 [uvedeného] nariadenia. Naše služby sú k dispozícii rokovať so španielskymi orgánmi o podmienkach vrátenia na základe týchto ustanovení.“

- 13 V zmysle zápisnice zo stretnutia z 11. januára 2011, tak ako bola oznámená španielskym orgánom, najmä:

„Komisia upozorňuje, že keďže Španielsk[e kráľovstvo] zastáva názor, že neexistuje právny základ pre vrátenie nadmerného výlovu pred rokom 2010, tieto rokovania sú bezpredmetné. Komisia zdôrazňuje, že uplatniteľné nariadenia ju oprávňujú na to, aby v roku 2011 vykonala odpočty za nadmerný výlov, ku ktorému došlo v roku 2010, ktorého objem sa odhaduje na približne 19 000 [ton]; uplatní sa koeficient uvedený v článku 105 [kontrolného nariadenia]. Španielsk[e kráľovstvo] uvádza, že akceptuje údaje o nadmernom výlove, ktoré používa Komisia. Komisia okrem toho vysvetľuje, že nie je povinná poradiť sa so Španielsk[ym kráľovstvom] o forme odpočtov vykonaných z dôvodu nadmerného výlovu (prinajmenšom, ak nemá v úmysle vykonať odpočty z iných zdrojov, než je makrela). Naproti tomu poradný postup, ktorý upravuje kontrolné nariadenie, je potrebné vykonať vo všetkých prípadoch požadovaného vrátenia z dôvodu ‚historického‘ nadmerného výlovu. Komisia zastáva názor, že nové kontrolné nariadenie je uplatniteľné, pretože východiskovým bodom konania o vrátení je skutočnosť, že Komisia dospela k záveru o historickom nadmernom výlove na základe spoľahlivých údajov, pričom k tomu došlo v roku 2010.“

- 14 Dňa 24. januára 2011 sa na žiadosť pani V. I., generálnej tajomníčky pre more španielskeho ministerstva životného prostredia, vidieka a námorníctva, uskutočnilo stretnutie medzi pani E., generálnou riaditeľkou generálneho riaditeľstva pre námorné záležitosti a rybné hospodárstvo Komisie, a pani V. I. týkajúce sa situácie nadmerného výlovu makrel. V nadväznosti na toto stretnutie pani V. I. listom z 8. februára 2011 navrhla pani E. po prvé, aby sa stanovilo celkové množstvo odpočtu, po druhé, aby sa podľa „britského príkladu“ stanovil koeficient odpočtu na 0,7, po tretie, aby sa stanovilo primerané obdobie pätnástich rokov, po štvrté, aby sa vzhľadom na sociálne a hospodárske dôvody nepresiahla sadzba odpočtu v rozsahu 15 až 18 %, po piate, aby sa zaviedla opravná klauzula na účely preskúmania situácie po uplynutí polovice obdobia, teda po siedmich, resp. ôsmich rokoch, a po šieste, aby sa uplatnili požadované úpravy na zabezpečenie dodržania celkového množstva.
- 15 Dňa 4. februára 2011 sa konalo vzájomné stretnutie medzi pani D. a pani A., počas ktorého bola pani A. informovaná o zámere Komisie uplatňovať odpočty počas obdobia desiatich rokov. Pani A. však navrhla dlhšie obdobie, aby sa zohľadnili určité hospodárske okolnosti a záujmy španielskej rybárskej flotily, ktorá bude potrebovať určitý čas na prispôbenie sa možným dôsledkom nadmerného výlovu a následného odpočtu.
- 16 Príslušné služby Komisie sa následne začali radiť s inými službami o návrhu napadnutého nariadenia, pričom navrhli rozvrhnúť odpočty na obdobie štyroch rokov a progresívne zvýšiť uvedené sumy odpočtov.
- 17 Počas telefonického rozhovoru, ktorý sa uskutočnil medzi pani K., členkou kabinetu pani D., a pani A. buď 17. alebo 18. februára 2011, pani A. navrhla, aby sa navrhované odpočty rozvrhli na obdobie piatich, resp. šiestich rokov. Po tom, ako pani D. súhlasila s návrhom na rozvrhnutie uvedených odpočtov na obdobie piatich rokov, bola porada s inými službami uvedená v bode 16 vyššie 18. februára 2011 prerušená a opätovne začatá 22. februára 2011 na účely potrebnej zmeny a doplnenia prílohy návrhu napadnutého nariadenia.
- 18 Dňa 22. februára 2011 prijala Komisia nariadenie (EÚ) č. 165/2011, ktorým sa ustanovujú odpočty z určitých kvót makrely pridelených Španielsku na rok 2011 a nasledujúce roky z dôvodu nadmerného výlovu v roku 2010 (Ú. v. EÚ L 48, s. 11, ďalej len „napadnuté nariadenie“), na základe článku 105 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 1224/2009 Rady z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného

hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Ú. v. EÚ L 343, s. 1, ďalej len „kontrolné nariadenie“).

- 19 V odôvodnení 1 napadnutého nariadenia sa uvádza, že „Španielsku bola pridelená kvóta výlovu makrely v zónach VIIIc, IX a X a vo vodách EÚ zóny CECAF 34.1.1 na rok 2010 na základe nariadenia Rady (EÚ) č. 53/2010 [Ú. v. EÚ L 21, s. 1] a na rok 2011 na základe nariadenia Rady (EÚ) č. 57/2011 [Ú. v. EÚ L 24, s. 1]“.
- 20 V odôvodnení 3 napadnutého nariadenia sa uvádza, že „Komisia prostredníctvom krížovej kontroly údajov zaznamenaných a ohlásených v rozličných fázach hodnotového reťazca od prvého výlovu až po prvý predaj odhalila nezrovnalosti v údajoch Španielska o výlove makrely v roku 2010“, že „tieto nezrovnalosti sa potvrdili vykonaním niekoľkých auditov, overovacích misií a inšpekcií v Španielsku v súlade s [kontrolným] nariadením“ a že „na základe dôkazov získaných počas vyšetrovania môže Komisia potvrdiť, že daný členský štát prekročil kvótu výlovu makrely v roku 2010 o 19 621 ton“.
- 21 Podľa odôvodnení 4 a 5 napadnutého nariadenia na jednej strane „keď Komisia skonštatuje, že členský štát prekročil kvóty výlovu, ktoré mu boli pridelené, vykonáva odpočty z budúcich kvót výlovu pre tento členský štát v súlade s článkom 105 ods. 1 [kontrolného] nariadenia“ a že na druhej strane „podľa článku 105 ods. 2 [kontrolného] nariadenia... sa odpočty z kvót výlovu vykonávajú použitím koeficientov ustanovených v uvedenom odseku“.
- 22 V zmysle odôvodnenia 6 napadnutého nariadenia „odpočty uplatniteľné za nadmerný výlov v roku 2010 sú vyššie ako kvóta pridelená [Španielskemu kráľovstvu] na príslušnú zásobu na rok 2011“.
- 23 Napokon odôvodnenie 7 napadnutého nariadenia stanovuje:
- „Daná zásoba makrely v súčasnosti spĺňa bezpečné biologické limity a z vedeckých odporúčaní vyplýva, že situácia sa v dohľadnej budúcnosti pravdepodobne nezmení. Okamžité a úplné uplatňovanie odpočtu z kvóty výlovu makrely pre [Španielske kráľovstvo] na rok 2011 by viedlo k celkovému ukončeniu tohto rybolovu v roku 2011. Celkové ukončenie rybolovu by za týchto špecifických okolností v danom prípade mohlo mať neprímerané sociálno-ekonomické dôsledky, ktoré by sa mohli prejaviť v dotknutom odvetví rybolovu a súvisiacom spracovateľskom priemysle. Z tohto dôvodu a s ohľadom na ciele spoločnej rybárskej politiky sa v tomto konkrétnom prípade považuje za primerané pristúpiť k odpočtom potrebným na nápravu nadmerného objemu výlovu v priebehu 5 rokov (od roku 2011 do roku 2015) a v prípade potreby sa môže vykonať zvýšný odpočet z kvóty výlovu makrely pridelenej na roky nasledujúce bezprostredne po tomto období.“
- 24 Článok 1 napadnutého nariadenia stanovuje, že „kvóta výlovu makrely (*Scomber scombrus*) v zónach VIIIc, IX a X a vo vodách EÚ zóny CECAF 34.1.1 pridelená Španielsku na rok 2011 na základe nariadenia Rady (EÚ) č. 57/2011 sa zníži podľa údajov uvedených v prílohe“. Okrem toho článok 2 uvedeného nariadenia stanovuje, že „kvóta výlovu makrely (*Scomber scombrus*) v zónach VIIIc, IX a X a vo vodách EÚ zóny CECAF 34.1.1, ktorá sa môže prideliť Španielsku na roky 2012 až 2015, a v prípade potreby aj kvóta výlovu z tej istej zásoby, ktorá sa môže prideliť Španielsku na nasledujúce roky, sa znížia podľa údajov uvedených v prílohe“.
- 25 V prílohe napadnutého nariadenia sa nachádza tabuľka, ktorá obsahuje stĺpec s názvom „Rozdiel kvóta – výlov (nadmerný výlov)“, v ktorom sa uvádza „–19 621 [ton] (79,7 % z kvóty na rok 2010)“, za ktorým nasleduje stĺpec vyjadrujúci „koeficient uvedený v článku 105 ods. 2 [kontrolného] nariadenia... (nadmerný výlov × 2) v množstve „– 39 242 [ton]“, ako aj stĺpec stanovujúci odpočty na roky 2011 až 2015, a to 4 500 ton na rok 2011, 5 500 ton na rok 2012, 9 748 ton na rok 2013, 9 747 ton na rok 2014 a 9 747 ton na rok 2015 „podľa potreby [na] nasledujúce roky“.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 26 Španielske kráľovstvo návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. mája 2011 podalo žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 27 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté nariadenie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 28 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - uložiť Španielskemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.
- 29 Keďže došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený k štvrtej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.
- 30 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (štvrtá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.
- 31 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočítané na pojednávaní 11. decembra 2013. Na pojednávaní Všeobecný súd rozhodol, že ústnu časť konania ponechá otvorenú, aby Komisia mohla predložiť všetky relevantné informácie, na základe ktorých je možné preukázať, že španielske orgány boli pred prijatím napadnutého nariadenia vypočítané, pokiaľ ide o spôsob, akým uvedené nariadenie zamýšľa vykonať odpočet z kvót na výlov makrel, čo Všeobecný súd uviedol v zápisnici z pojednávania.
- 32 Listom z 9. januára 2014 Komisia v tejto súvislosti predložila pripomienky a doplňujúce informácie.
- 33 Listom z 28. januára 2014 Španielske kráľovstvo predložilo svoje pripomienky k uvedenému listu Komisie.
- 34 Všeobecný súd nariadil skončenie ústnej časti konania 4. februára 2014.

Právny stav

Zhrnutie žalobných dôvodov neplatnosti

- 35 Na podporu svojej žaloby uvádza Španielske kráľovstvo šesť žalobných dôvodov, a to po prvé porušenie článku 105 ods. 6 kontrolného nariadenia, po druhé porušenie podstatných formálnych náležitostí, keďže nebolo vyžiadané predbežné odôvodnené stanovisko riadiaceho výboru v zmysle článku 119 tohto istého nariadenia, po tretie porušenie jeho práv na obhajobu, po štvrté porušenie zásady právnej istoty, po piate porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery a po šieste porušenie zásady rovnosti zaobchádzania.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 105 ods. 6 kontrolného nariadenia

- 36 Španielske kráľovstvo tvrdí, že napadnuté nariadenie je nezákonné, keďže bolo prijaté predtým, ako Komisia stanovila pravidlá uplatňovania v zmysle článku 105 ods. 6 kontrolného nariadenia, ktorý vyžaduje prijatie pravidiel týkajúcich sa určenia predmetných množstiev. Okrem toho spochybňuje, že by boli ustanovenia článku 105 ods. 1 uvedeného nariadenia dostatočne jasné a presné a nevyžadovali nijaké pravidlo uplatňovania. Skutočnosť, že článok 105 ods. 6 tohto nariadenia stanovuje, že pravidlá uplatňovania sa „môžu“ prijať, neznamená, že Komisia má v tejto súvislosti diskrečnú právomoc na prijatie alebo voľbu medzi postupom stanoveným v článku 119 toho istého nariadenia a iným postupom.
- 37 Komisia spochybňuje tvrdenia Španielskeho kráľovstva a navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 38 Je potrebné pripomenúť, že článok 105 ods. 6 kontrolného nariadenia stanovuje, že „pravidlá uplatňovania tohto článku, a najmä určenia príslušných množstiev sa môžu prijať v súlade s postupom uvedeným v článku 119“, teda postupom v zmysle článku 119 ods. 2 toho istého nariadenia v spojení s článkami 4 až 7 rozhodnutia Rady z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, s. 23; Mim. vyd. 01/003, s. 124), zmeneného a doplneného rozhodnutím Rady 2006/512/ES zo 17. júla 2006 (Ú. v. EÚ L 200, s. 11).
- 39 Okrem toho článok 119 kontrolného nariadenia po názvom „Postup výboru“ najmä stanovuje:
- „1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 30 nariadenia (ES) č. 2371/2002.
2. Ak sa odkazuje na tento článok, uplatňujú sa články 4 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.
- ...“
- 40 Použitie výrazu „môže“ v článku 105 ods. 6 kontrolného nariadenia na jednej strane najmä preukazuje, že Komisia má voľnú úvahu, pokiaľ ide o zásadnú otázku, či je potrebné príslušnému výboru predložiť návrh na prijatie pravidiel uplatňovania v tomto zmysle (pozri najmä článok 4 ods. 2 prvú vetu rozhodnutia 1999/468), a na druhej strane, či táto voľná úvaha zahŕňa aj možnosť, ktorú má Komisia, vybrať si na tento účel medzi rozličnými predmetmi a nástrojmi, na ktoré sa vzťahuje uvedené nariadenie. Iba takýto výklad je totiž v súlade so skutočnosťou, že článok 105 ods. 6 ako príklad uvádza („najmä“) možnosť – a nie povinnosť – stanoviť pravidlá uplatňovania „určenia príslušných množstiev“.
- 41 Španielske kráľovstvo teda vychádza z nesprávneho predpokladu, keď tvrdí, že Komisia bola povinná prijať pravidlá uplatňovania, aby mohla uviesť do činnosti nástroje, ktoré stanovuje v článku 105 ods. 1 a 2 kontrolného nariadenia, pričom rozsah právomoci Komisie a kritériá upravujúce uvedenie týchto nástrojov do činnosti závisí skôr od samotného znenia uvedených ustanovení.
- 42 Treba teda overiť, či sú tieto ustanovenia dostatočne jasné, presné a nepodmienené na to, aby ich Komisia mohla priamo vykonať vo vzťahu k dotknutým členským štátom.
- 43 V zmysle ustanovení článku 105 ods. 1 a 2 kontrolného nariadenia:
- „1. Keď Komisia stanoví, že členský štát prekročil kvóty, ktoré mu boli pridelené, Komisia vykoná odpočítanie od budúcich kvót tohto členského štátu.

2. V prípade prekročenia rybolovnej kvóty, prídely alebo podielu na populácii alebo na skupine populácií, ktoré má v danom roku členský štát k dispozícii, Komisia vykoná v nasledujúcom roku alebo rokoch odpočítanie z ročnej kvóty, prídely alebo podielu členského štátu, ktorý prekročil rybolovný limit, a to s použitím koeficientu podľa tejto tabuľky:

Rozsah prekročenia vo vzťahu k povoleným vykládkam	Koeficient násobenia
Do výšky 5 %	Prekročenie * 1,0
Nad 5 % do 10 %	Prekročenie * 1,1
Nad 10 % do 20 %	Prekročenie * 1,2
Nad 20 % do 40 %	Prekročenie * 1,4
Nad 40 % do 50 %	Prekročenie * 1,8
Akkoľvek ďalšie prekročenie nad 50 %	Prekročenie * 2,0

Zníženie rovnajúce sa prekročeniu * 1,00 sa však uplatňuje vo všetkých prípadoch prekročenia, pokiaľ ide o povolené vykládky rovnajúce sa 100 tonám alebo menšie.“

- 44 V tejto súvislosti treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Španielske kráľovstvo, znenie článku 105 ods. 1 kontrolného nariadenia zveruje presne vymedzenú právomoc Komisii v tom zmysle, že ak Komisia stanoví, že členský štát prekročil rybolovné kvóty, je povinná vykonať odpočet od budúcich kvót uvedeného členského štátu („vykoná“). Ani článok 105 ods. 2 toho istého nariadenia nezveruje Komisii voľnú úvahu, pokiaľ ide o následky, ktoré je potrebné pripísať takémuto prekročeniu „v danom roku“, ale jej ukladá povinnosť vykonať „v nasledujúcom roku alebo rokoch odpočítanie z ročnej kvóty... členského štátu [ktoré má v danom roku členský štát k dispozícii]“ („vykoná“), a to s použitím vopred určeného koeficientu podľa konštatovanej miery prekročenia („s použitím“). Z toho okrem toho vyplýva, že ako to tvrdí Komisia, celkový objem odpočtu, ktorý sa má vykonať, je výsledkom presného výpočtu, ktorého parametre – teda miera prekročenia a koeficient – sú konkrétne stanovené samotným týmto ustanovením, takže Komisia nemá nijakú mieru voľnej úvahy na stanovenie jeho limitu. V tomto kontexte má Komisia voľnú úvahu len pokiaľ ide o spôsob, akým má v úmysle rozvrhnúť tento odpočet „v nasledujúcom roku alebo rokoch... z ročnej kvóty, prídely alebo podielu členského štátu [ktoré má v danom roku členský štát k dispozícii]“, teda ich rozvrhnutie z časového hľadiska, ako aj stanovenie obdobia, počas ktorého sa musí takýto odpočet vykonať, aby sa dosiahol stanovený limit.
- 45 Z toho vyplýva, že ustanovenia článku 105 ods. 1 a 2 kontrolného nariadenia, najmä ustanovenia týkajúce sa výpočtu celkovej výšky odpočtu, ktoré sa má vykonať, sú dostatočne jasné, presné a nepodmienené a Komisia ich môže priamo vykonať.
- 46 Španielske kráľovstvo sa teda nesprávne odvoláva na údajné porušenie bezpodmienečnej povinnosti Komisie prijať pravidlá uplatňovania, vrátane pravidiel na určenie príslušných množstiev, ako na prvotnú podmienku zákonnosti prijatia opatrení odpočtu v zmysle článku 105 ods. 1 a 2 kontrolného nariadenia.
- 47 Vzhľadom na to treba prvý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný, pričom nie je potrebné vyjadriť sa k ostatným tvrdeniam, ktoré účastníci konania uviedli v tomto kontexte.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí

- 48 Španielske kráľovstvo v rámci tohto žalobného dôvodu tvrdí, že napadnuté nariadenie je postihnuté vadou procesnej protiprávnosti, keďže Komisia pred jeho prijatím nedostala odôvodnené stanovisko od riadiaceho výboru v súlade s postupom uvedeným v článku 119 kontrolného nariadenia.
- 49 Španielske kráľovstvo v podstate vytýka Komisii, že sa odchyľila od postupu, ktorý používala zvyčajne v oblasti sankcií proti členským štátom z dôvodu nadmerného výlovu. Na rozdiel od tejto praxe prijala napadnuté nariadenie bez toho, aby predtým dostala odôvodnené stanovisko riadiaceho výboru, orgánu v rámci ktorého dotknuté členské štáty môžu predkladať svoje pripomienky a obhajovať svoje záujmy, čo predstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí. Okrem toho Španielske kráľovstvo spochybňuje relevantnosť rozlišovania vykonávaného Komisiou medzi dvoma rôznymi systémami odpočtov na základe článku 105 kontrolného nariadenia, teda jednak „riadneho“ postupu (odseky 2, 3 a 5 uvedeného článku) a jednak „historického postupu“ (odsek 4 tohto článku), pričom iba tento posledný uvedený podlieha postupu výboru a vyžaduje si konzultáciu s dotknutým členským štátom. Rovnako je mylná teória, podľa ktorej sa odsek 6 článku 105 kontrolného nariadenia týka len odseku 4 uvedeného článku. Skutočnosť, že pravidlá uplatňovania možno prijať „najmä [pokiaľ ide o] určení[e]... množstiev“, preukazuje, že odsek 6 odkazuje na stanovenie takýchto množstiev vo vzťahu ku každému z odsekov tohto článku.
- 50 Komisia spochybňuje tvrdenia Španielskeho kráľovstva a navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 51 V tejto súvislosti postačuje uviesť, že ustanovenia článku 105 ods. 1 a 2 kontrolného nariadenia, na ktorých je výlučne založené napadnuté nariadenie, nestanovujú povinnosť porady s riadiacim výborom v zmysle jeho odseku 6 v spojení s článkom 119 toho istého nariadenia. Ako správne pripomína Komisia, len odsek 4 článku 105 stanovuje takýto postup, ako aj predchádzajúcu poradu s dotknutým členským štátom, pokiaľ ide o „odpočítanie od budúcich kvót tohto členského štátu“, keď tento štát „prekroč[il]... kvóty,... ktoré mal... k dispozícii v minulých rokoch“, čo Komisia opisuje ako „historické“ odpočty týkajúce sa viacerých rokov. Na druhej strane odpočty podľa článku 105 ods. 2 kontrolného nariadenia odkazujú len na prekročenie kvóty „v danom roku“ a nemožno ich teda považovať za „historické“ v tomto zmysle.
- 52 Navyše, osobitný postup na základe článku 105 ods. 5 kontrolného nariadenia, neuplatnený v predmetnom prípade, umožňujúci Komisii vykonať „v nasledujúcom roku alebo rokoch odpočítanie od kvót na iné populácie alebo skupiny populácií, ktoré má k dispozícii... členský štát v tej istej geografickej oblasti alebo s takou istou komerčnou hodnotou“, keď uvedený členský štát „nemá vôbec alebo čiastočne k dispozícii kvótu“ pre nadmerný výlov zdroja, tiež nestanovuje použitie postupu uvedeného v článku 119 uvedeného nariadenia, a teda predchádzajúcej porady s riadiacim výborom, ale výlučne takúto poradu s dotknutým členským štátom.
- 53 V tomto kontexte treba spresniť, že aj článok 140 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 404/2011 z 8. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1224/2009 (Ú. v. EÚ L 112, s. 1), ktoré nadobudlo účinnosť po prijatí napadnutého nariadenia, a preto sa v predmetnom prípade neuplatní, stanovuje len povinnosť Komisie vykonať poradu s dotknutým členským štátom, keď chce pristúpiť k odpočtom na základe článku 105 ods. 4 a 5 kontrolného nariadenia bez toho, aby sa tam spomínal postup výboru v zmysle článku 119 kontrolného nariadenia.
- 54 V dôsledku toho argument Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého by sa porada v zmysle článku 119 kontrolného nariadenia mala vykonať v rámci každého konania vedúceho k prijatiu opatrení odpočtu v zmysle článku 105 uvedeného nariadenia, nemá oporu ani v znení uvedeného článku, ani v jeho regulačnom kontexte. Španielske kráľovstvo nemôže argumentovať ani tým, že odsek 6 tohto posledného uvedeného článku odkazuje na „určení[e] príslušných množstiev“ vo vzťahu ku každému z odsekov toho istého článku, takže pravidlá uplatňovania by mali byť prijaté Komisiou pre všetky

prípady, ktoré tam sú uvedené. Ako bolo uvedené v bodoch 38 až 47 vyššie, jednak článok 105 ods. 6 tohto nariadenia zveruje voľnú úvahu Komisii, pokiaľ ide o prijatie takýchto pravidiel uplatňovania, a jednak ustanovenia článku 105 ods. 1 a 2 toho istého nariadenia, najmä ustanovenia týkajúce sa výpočtu celkovej sumy odpočtov, ktoré sa majú vykonať, sú dostatočne jasné, presné a nepodmienené a Komisia ich môže priamo vykonať.

- 55 Nakoniec, pokiaľ ide o to, že Španielske kráľovstvo vytýka Komisii, že sa odchyľila od zvyčajne sledovaného postupu, najmä od postupu, ktorý predchádzal prijatiu nariadenia Komisie (EÚ) č. 1004/2010 z 8. novembra 2010, ktorým sa vykonávajú odpočty z určitých kvót výlovu na rok 2010 z dôvodu nadmerného výlovu v predchádzajúcom roku (Ú. v. EÚ L 291, s. 31), toto tvrdenie sa musí zamietnuť ako neúčinné v tomto kontexte, keďže táto výhrada by mohla byť nanajvýš relevantná v rámci štvrtého a šiesteho žalobného dôvodu, založených na porušení zásad právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania. Navyše, ako uvádza Komisia, ani z výroku, ani z odôvodnení uvedeného nariadenia nevyplýva, že jeho prijatiu by predchádzala porada s riadiacim výborom.
- 56 Preto musí byť druhý žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práv na obhajobu

- 57 Podľa Španielskeho kráľovstva opatrenia odpočtu v podstate musia byť prijaté tak, aby boli dodržané všetky procesné záruky umožňujúce dotknutému členskému štátu brániť sa, medzi ktoré patrí právo byť vypočutý, ktoré sa zvyčajne vykonáva prostredníctvom riadiaceho výboru. V tejto súvislosti Španielske kráľovstvo odkázalo na rozsudok Všeobecného súdu z 21. novembra 2012, Španielsko/Komisia (T-76/11) a na pojednávaní spresnilo, že netrvá na svojej argumentácii založenej na tom, že opatrenia odpočtu majú povahu „sankcie“. So španielskymi orgánmi však nikdy neprebehla porada o podmienkach, za ktorých sa musia vykonať odpočty ako maximálne sadzby odpočtov za rok, obdobie vrátenia a existujúce sociálno-ekonomické podmienky na posúdenie príležitosti progresívneho alebo lineárneho odpočtu. Samotná skutočnosť, že Španielske kráľovstvo nespochybňuje čísla preukazujúce nadmerný výlov makrel v roku 2010, neznamená, že súhlasí s vrátením za akýchkoľvek podmienok.
- 58 Nakoniec Španielske kráľovstvo vzalo späť svoju výhradu uvádzanú po prvýkrát v replike založenú na tom, že Komisia porušila jeho práva na obhajobu, keď mu opomenula navrhnúť započítanie odpočtov s kvótami iných zásob alebo skupín zásob podľa článku 105 ods. 5 kontrolného nariadenia, o čom sa vykonal záznam v zápisnici z pojednávania.
- 59 Komisia odmieta argumenty Španielskeho kráľovstva a navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 60 Španielske kráľovstvo sa v rámci tohto dôvodu odvoláva na porušenie svojich práv na obhajobu, lebo španielske orgány neboli pred prijatím napadnutého nariadenia riadne vypočuté, pokiaľ ide o podrobnosti vykonania uložených odpočtov, teda o uplatnenie kritéria „odpočítanie z... kvóty“ „v nasledujúcom roku alebo rokoch“ v zmysle článku 105 ods. 2 kontrolného nariadenia. Na druhej strane Španielske kráľovstvo nespochybňuje, že bolo riadne informované a vypočuté, pokiaľ ide o uplatnenie iných kritérií stanovených v odsekoch 1 a 2 článku 105 toho istého nariadenia.
- 61 Ako bolo uvedené v bode 44 vyššie, Komisia má voľnú úvahu, pokiaľ ide o otázku, či a ako chce rozdeliť tieto odpočty medzi „kvóty“ „v nasledujúcom roku alebo rokoch“ v zmysle článku 105 ods. 2 kontrolného nariadenia, teda pokiaľ ide o rozdelenie uvedených odpočtov v čase, ako aj stanovenie obdobia, počas ktorého musia byť vykonané, aby bol dosiahnutý stanovený limit. Z odôvodnenia 7 napadnutého nariadenia vyplýva, že v predmetnom prípade Komisia použila túto voľnú úvahu tak, že zohľadnila viaceré kritériá, medzi ktoré patrí skutočnosť, že dotknuté zásoby makrel „splňa[jú] bezpečné biologické limity“ a podľa vedeckých stanovísk sa „situácia... v dohľadnej budúcnosti

pravdepodobne nezmení“, ako aj nevhodnosť „okamžitá[ho] a úplná[ho] uplatňovaní[a] odpočtu z kvóty výlovu makrely pre [Španielske kráľovstvo] na rok 2011“, keďže by to „viedlo k celkovému ukončeniu tohto rybolovu v roku 2011“, a preto veľmi pravdepodobne k „neprimeran[ým] sociálno-ekonomick[ým] dôsledk[om], ktoré by sa mohli prejaviť v dotknutom odvetví rybolovu a súvisiacom spracovateľskom priemysle“.

- 62 Treba pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej, ako potvrdzujú články 41, 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie, práva na obhajobu, ktoré zahŕňajú právo byť vypočutý, zastávajú dôležité miesto a majú veľký dosah v právnom poriadku Únie, pričom tieto práva sa musia uplatňovať v každom konaní, ktoré môže viesť k aktu spôsobujúcemu ujmu. Okrem toho dodržiavanie týchto práv je nutné, aj keď uplatniteľná právna úprava výslovne nestanovuje takúto formalitu. Teda právo byť vypočutý zaručuje každému možnosť oznámiť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. novembra 2012, M.M., C-277/11, body 81 až 87 a tam citovanú judikatúru; pozri tiež rozsudky Súdneho dvora z 29. júna 1994, Fiskano/Komisia, C-135/92, Zb. s. I-2885, body 39 a 40; z 24. októbra 1996, Komisia/Lisrestal a i., C-32/95 P, Zb. s. I-5373, bod 21, a z 9. júna 2005, Španielsko/Komisia, C-287/02, Zb. s. I-5093, bod 37). Preto, vzhľadom na to, že zásada práva na obhajobu má povahu základnej a všeobecnej zásady práva Únie, jej uplatnenie nemožno ani vylúčiť, ani obmedziť ustanovením právnej úpravy a jej dodržiavanie musí byť teda zabezpečené tak v prípade úplnej absencie osobitnej právnej úpravy, ako aj v prípade právnej úpravy, ktorá sama osebe nezohľadňuje uvedenú zásadu (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 19. júna 1997, Air Inter/Komisia, T-260/94, Zb. s. II-997, bod 60).
- 63 Okrem toho v prípade, že inštitúcie Únie majú voľnú úvahu – podobne ako Komisia na základe článku 105 ods. 2 kontrolného nariadenia (pozri bod 61 vyššie) – dodržiavanie záruk zverených právnym poriadkom Únie v správnych konaniach má o to väčšiu dôležitosť. Medzi tieto záruky patrí najmä povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti prejednávaneho prípadu, právo dotknutej osoby vyjadriť svoje stanovisko, ako aj právo na rozhodnutie, ktoré je dostatočne odôvodnené. Predovšetkým tak môže totiž súd Únie overiť, či existujú skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí výkon voľnej úvahy (pozri rozsudky Súdneho dvora z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14; z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, Zb. s. I-9947, bod 58, a zo 6. novembra 2008, Holandsko/Komisia, C-405/07 P, Zb. s. I-8301, bod 56).
- 64 V dôsledku toho pôsobnosť práva byť vypočutý ako zásady a základného práva právneho poriadku Únie existuje v prípade, keď správny orgán chce prijať akt spôsobujúci ujmu, teda akt, ktorý môže ovplyvniť nepriaznivo záujmy jednotlivca alebo dotknutého členského štátu, pričom jeho uplatnenie nezávisí od existencie výslovného pravidla na tieto účely, ktoré by bolo zakotvené v sekundárnom práve. Treba uviesť, že odpočty uložené napadnutým nariadením predstavujú takéto akty spôsobujúce ujmu Španielskemu kráľovstvu, pretože obsahujú výrazné zníženia ročných rybolovných kvót, ktoré sú mu pridelené prinajmenšom na obdobie od roku 2011 do roku 2015. Okrem toho v predmetnom prípade Komisia stanovila príslušné sumy uvedených odpočtov, ako aj obdobie, počas ktorého by sa mali uplatňovať v rámci výkonu jej voľnej úvahy na základe článku 105 ods. 2 kontrolného nariadenia.
- 65 Práve vzhľadom na túto judikatúru treba posúdiť, či v predmetnom prípade Komisia dodržala toto právo byť vypočutý španielskymi orgánmi, pokiaľ ide o spôsoby vykonania plánovaných odpočtov, vrátane stanovenia ich ročných súm a ich rozdelenia v čase.
- 66 Po prvé je nesporné, že Komisia po tom, ako vykonala misie v Španielsku týkajúce sa rybolovu makrel v roku 2010, jednak riadne informovala španielske orgány o svojich záveroch, podľa ktorých Španielske kráľovstvo prekročilo o 19 621 ton kvóty, ktoré mu boli pridelené pre tento druh na rok 2010, a že prinajmenšom k marcu 2010 bolo vylovených 39 693 ton makrel, takže ročné kvóty na výlov makrel v množstve 24 604 ton boli prekročené o 61 %, a jednak vyzvala uvedené orgány, aby predložili svoje pripomienky, v rámci ktorých tieto orgány nepochybnili čísla zistené Komisiou (pozri body 2 a 3

vyššie). Rovnako vzhľadom na túto situáciu, najneskôr od júla 2010, sa Komisia sťažovala na nedostatok spolupráce zo strany španielskych orgánov v tejto súvislosti a požiadala o poskytnutie informácií nevyhnutných na posúdenie situácie (pozri bod 5 vyššie).

- 67 Po druhé tak z bodu 4 programu stretnutia z 30. novembra 2010, ako aj z bodu 1 programu stretnutia z 11. januára 2011 vyplýva, že služby Komisie boli „k dispozícii rokovať so španielskymi orgánmi o podmienkach vrátenia na základe týchto ustanovení“ článku 105 kontrolného nariadenia (pozri body 8 a 12 vyššie).
- 68 Po tretie, hoci Komisia v zápisniciach vydaných z uvedených stretnutí uviedla, že nie je povinná poradiť sa so španielskymi orgánmi „o forme odpočtov vykonaných z dôvodu nadmerného výlovu“ (pozri body 9 a 13 vyššie), najmä z informácií a dokumentov predložených Komisiou po pojednávaní, ktorých obsah ako taký nie je Španielskym kráľovstvom spochybnený, vyplýva, že v období od konca novembra 2010 až približne do polovice februára 2011, a preto pred prijatím napadnutého nariadenia, služby Komisie a uvedené orgány boli v stálom kontakte vo veci konkrétneho vykonania celkového množstva odpočtov, tak ako ho určila Komisia a uznalo Španielske kráľovstvo (pozri body 7 až 17 vyššie). Najmä po stretnutí z 24. januára 2011 medzi pani E. a V. I. pani V. I. predostrela viacero návrhov, najmä pokiaľ ide o koeficient odpočtu, vhodné obdobie na rozloženie odpočtov a uplatniteľnú sadzbu zníženia (pozri bod 14 vyššie). Okrem toho pani A., keďže bola 4. februára 2011 na dvojstrannom stretnutí s pani D. informovaná o zámere Komisie uplatniť odpočty na obdobie dvoch rokov, požiadala o dlhšie obdobie, aby sa zohľadnili určité ekonomické okolnosti a záujmy španielskej rybárskej flotily, ktorá bude potrebovať určitý čas na prispôsobenie sa možným dôsledkom nadmerného výlovu a následného odpočtu (pozri bod 15 vyššie). Okrem toho po rozhodnutí príslušných služieb Komisie navrhnutí v prílohe k návrhu napadnutého nariadenia rozloženie odpočtov na obdobie štyroch rokov a postupne zvýšiť sumu uvedených odpočtov, pani A. požiadala, aby plánované odpočty boli rozložené na obdobie piatich alebo šiestich rokov. Táto žiadosť viedla k prerušeniu porady medzi službami Komisie od 18. do 22. februára 2011 a k predĺženiu uvedeného obdobia na päť rokov, tak ako sa stanovuje v prílohe napadnutého nariadenia (pozri body 16 a 17 vyššie).
- 69 Z vyššie uvedených okolností teda vyplýva, že španielske orgány mali opakovane príležitosť, pričom ju aj využili, predniesť účinne svoje stanovisko a boli naozaj schopné počas obdobia od júla 2010 do februára 2011 poskytnúť akékoľvek relevantné informácie, najmä pokiaľ ide o socio-ekonomickú situáciu v odvetví španielskeho rybolovu, aby umožnili Komisii vykonať voľnú úvahu na základe článku 105 ods. 2 kontrolného nariadenia, ba boli dokonca schopné aj ovplyvniť jej výsledok.
- 70 Z toho vyplýva, že v predmetnom prípade bolo právo Španielskeho kráľovstva byť vypočutý dodržané.
- 71 V tejto súvislosti argument Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého Komisia mala vykonať formálne vypočutie španielskych orgánov vo veci opatrení odpočtu tak, ako ich stanovuje napadnuté nariadenie, nemožno uznať.
- 72 Treba v prvom rade uviesť, že ako tvrdí Komisia, na rozdiel od odsekov 4 a 5 článku 105 kontrolného nariadenia, v spojení s článkom 140 vykonávacieho nariadenia č. 404/2011 (pozri bod 53 vyššie), odseky 1 a 2 článku 105 kontrolného nariadenia nestanovujú výslovne povinnosť, aby sa Komisia poradila s dotknutým členským štátom formou formálneho vypočutia, pokiaľ ide o plánované opatrenia odpočtu pred ich prijatím, a teda tým viac nestanovujú ani povinnosť, aby sa Komisia poradila s dotknutým členským štátom formou formálneho vypočutia, pokiaľ ide o spôsob ich vykonania.
- 73 Ďalej, vzhľadom na okolnosti pripomenuté v bodoch 66 až 69 vyššie, Španielske kráľovstvo nemôže oprávnene tvrdiť, že v prípade neexistencie formálneho vypočutia Komisiou nebolo schopné prípadne po porade s odvetvím rybolovu predložiť primerané návrhy, ktoré by ovplyvnili obsah napadnutého nariadenia. Jednak totiž v takom prípade, o aký ide vo veci samej, keď celkové množstvo odpočtov, ktoré sa majú vykonať, nespochybňuje dotknutý členský štát, právo byť vypočutý si nevyžaduje, aby

Komisia dala uvedenému členskému štátu príležitosť vyjadriť sa k presným číslam odpočtov, ktoré chce stanoviť v napadnutom akte a rozložiť na viacero rokov, aby sa dosiahol stanovený limit. Na druhej strane Španielske kráľovstvo v predmetnom prípade po tom, ako uznalo svoju povinnosť vrátenia uvedeného celkového množstva kvót a na základe svojej povinnosti lojálnej spolupráce, tak ako vyplýva z článku 4 ods. 3 ZEÚ, bolo povinné poskytnúť z vlastného podnetu a v potrebnom čase akúkoľvek relevantnú informáciu v tejto veci, aby umožnilo Komisii vykonávať vhodným spôsobom a po úplnom oboznámení sa s vecou voľnú úvahu na základe článku 105 ods. 2 kontrolného nariadenia. Španielske orgány však nepreukázali, že by sa chopili opakovaných príležitostí v priebehu správneho konania, aby splnili svoju povinnosť lojálnej spolupráce a predložili takéto relevantné informácie a to napriek skutočnosti, že vedeli o dôležitosti rizík pre odvetvie rybolovu a o tom, že Komisia pôvodne plánovala rozložiť potrebné odpočty na oveľa kratšie obdobie ako päť rokov. Španielske kráľovstvo nakoniec nevysvetlilo, či a v akom rozsahu sa poradilo so španielskym odvetvím rybolovu o spôsobe, ako by bolo vhodné rozložiť celkové množstvo odpočtov uložených v čase, hoci o tom vedelo od júla 2010 (pozri bod 3 vyššie).

- 74 Za týchto okolností Španielske kráľovstvo nemôže Komisii vytýkať, že porušila jeho práva na obhajobu tým, že nevykonala formálne vypočutie španielskych orgánov, pokiaľ ide o odpočty napokon zakotvené v napadnutom nariadení.
- 75 V dôsledku toho musí byť tento žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady právnej istoty

- 76 Španielske kráľovstvo v podstate tvrdí, že opatrenia odpočtu, ktoré mu boli nariadené napadnutým nariadením, najmä jeho článkom 2, nezodpovedajú požiadavkám jasnosti, presnosti a istoty. Komisia si totiž priznaním veľmi rozsiahlej diskrečnej právomoci a použitím výrazu „v prípade potreby“ ponechala možnosť zvýšiť odpočty v budúcnosti podľa svojho uváženia a rozvrhnúť ich na neurčité obdobie, namiesto toho, aby najmä stanovila predvídateľné kritériá, ktoré by zabezpečovali, že odpočty z kvót, ktoré sú k dispozícii v každom roku, nepresiahnu určitý limit. V tejto súvislosti Španielske kráľovstvo pripomína, že takáto právomoc je bez právneho základu a bola vykonaná pri neexistencii schválených pravidiel uplatňovania v rámci postupu výboru, a teda bez účasti všetkých členských štátov. Takáto situácia je však v rozpore so zásadou právnej istoty.
- 77 Komisia spochybňuje tvrdenia Španielskeho kráľovstva a navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 78 Podľa názoru Komisie stačí konštatovať, že podľa ustanovení článku 105 ods. 1 a 2 kontrolného nariadenia príloha napadnutého nariadenia obsahuje presný výpočet vykonaný na základe údajov, ktoré španielske orgány nespochybnili, a s využitím relevantného koeficientu odpočtov, ktoré sa majú uplatniť, ktorých celkový limit 39 242 ton je jasne uvedený v šiestom stĺpci tabuľky. Okrem toho, ako výslovne vyplýva zo siedmeho až jedenásteho stĺpca uvedenej tabuľky, táto celková suma odpočtov sa rozdeľuje na päť rozličných súm ($4\,500 + 5\,500 + 9\,748 + 9\,747 + 9\,747 = 39\,242$) vzťahujúcich sa na roky 2011 až 2015. Napokon, ako to vysvetľuje odôvodnenie 7 napadnutého nariadenia a Komisia vo svojich písomných podkladoch, výraz „podľa potreby“ uvedený v stĺpci týkajúcom sa roka 2015 nemôže mať za následok zvýšenie tejto celkovej sumy odpočtov stanovených uvedeným nariadením, ale slúži len na to, aby si Komisia ponechala možnosť doplniť takto stanovené odpočty na nasledujúce roky pre prípad, ak by kvóty (ktoré nie sú zatiaľ známe), ktoré majú byť Španielskemu kráľovstvu pridelené v rokoch 2011 až 2015, neboli dostatočné na účely znášania stanoveného odpočtu. Inými slovami, Komisia má v úmysle započítať odpočet 9 747 ton, ktorý sa stanovuje na rok 2015, v „nasledujúcich rokoch“ len pre prípad, ak sa takýto odpočet ukáže byť prinajmenšom sčasti potrebný na dosiahnutie limitu stanovených odpočtov 39 242 ton.
- 79 Vzhľadom na to nie je možné súhlasiť s tvrdením Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého si Komisia ponechala právomoc zvýšiť podľa svojho uváženia limit sumy stanovených odpočtov.

- 80 Vzhľadom na prístup právnej úpravy opísaný v bode 78 vyššie, ktorý je dostatočne jasný, presný a predvídateľný vo svojich účinkoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 2005, VEMW a i., C-17/03, Zb. s. I-4983, bod 80 a tam citovanú judikatúru) a ktorý španielskym orgánom umožňuje dostatočne sa oboznámiť s rozsahom povinností, ktoré sa im ukladajú z hľadiska odpočtov (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2004, Sudholz, C-17/01, Zb. s. I-4243, bod 34 a tam citovanú judikatúru), žalobný dôvod založený na porušení zásady právnej istoty nemožno uznať.
- 81 V dôsledku toho musí byť tento žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

- 82 Podľa Španielskeho kráľovstva napadnuté nariadenie, ktoré bolo prijaté 22. februára 2013 a nadobudlo účinnosť 23. februára 2013, značne narušilo vykonávanie ustanovení vyhlášky ARM 271/2010, na základe ktorých sa výlov makrel začal už 15. februára 2011 (pozri bod 11 vyššie). Vypracovanie tejto vnútroštátnej právnej úpravy si však vyžadovalo dlhé obdobie porád s dotknutým odvetvím, a napokon návrh tejto právnej úpravy bol Komisii oznámený v súlade s článkom 46 nariadenia Rady (ES) č. 850/98 z 30. marca 1998 o zachovaní zdrojov rybolovu prostredníctvom technických opatrení na ochranu mláďat morských organizmov (Ú. v. ES L 125, s. 1; Mim. vyd. 04/003, s. 217). Takýto prístup bol v každom prípade v rozpore najmä so zásadou ochrany legitímnej dôvery. Španielske kráľovstvo v podstate spresňuje, že hoci kvóty alebo možnosti výlovu nie sú nemeniteľné subjektívne práva, nič to nemení na tom, že uvedené kvóty už predstavujú osobitné povolenia na výkon rybolovu v danom okamihu a že uvedené možnosti sú skutočné, nemeniteľné a kvantifikovateľné vo vzťahu ku konkrétnemu obdobiu, takže „sa stávajú konkrétnymi právami, ktoré sa udeľujú na vymedzené obdobie“. Tieto práva alebo možnosti výlovu boli napadnutým nariadením *a posteriori* zmenené a doplnené, čo viedlo najmä k porušeniu zásady ochrany legitímnej dôvery majiteľov uvedených práv a možností.
- 83 Komisia spochybňuje tvrdenia Španielskeho kráľovstva a navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 84 Podľa ustálenej judikatúry právo uplatňovať zásadu ochrany legitímnej dôvery sa rozširuje na každú osobu podliehajúcu súdnej právomoci, u ktorej vzbudila inštitúcie Únie podložené nádeje. Právo domáhať sa uplatnenia tejto zásady ale predpokladá splnenie troch kumulatívnych podmienok. Po prvé dotknutej osobe museli byť správnym orgánom Únie poskytnuté presné, bezpodmienečné a súhlasné záruky, pochádzajúce z oprávnených a spoľahlivých zdrojov. Po druhé tieto záruky musia byť spôsobilé vyvolať legitímne očakávanie u toho, komu sú určené. Po tretie poskytnuté záruky musia byť v súlade s uplatniteľnými predpismi (pozri rozsudky Všeobecného súdu z 18. júna 2010, Luxembursko/Komisia, T-549/08, Zb. s. II-2477, bod 71 a tam citovanú judikatúru, a z 27. septembra 2012, Applied Microengineering/Komisia, T-387/09, body 57 a 58 a tam citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 17. marca 2011, AJD Tuna, C-221/09, Zb. s. I-1655, body 71 a 72).
- 85 V prejednávanej príhode treba konštatovať, že Španielske kráľovstvo neuviedlo nijakú presnú, bezpodmienečnú a súhlasnú záruku v zmysle citovanej judikatúry, ktorá by mohla odôvodniť konštatovanie o porušení zásady ochrany legitímnej dôvery vo vzťahu k nemu. Naopak, je nesporné, že španielske orgány boli vo veľmi včasnom štádiu správneho konania informované o tom, že Komisia má v úmysle vykonať odpočet v zmysle článku 105 kontrolného nariadenia z dôvodu prekročenia predmetnej kvóty na výlov počas roku 2010 (pozri body 6 až 9 vyššie) a že jej služby dokonca upozornili španielske orgány listom zo 14. decembra 2010, to znamená pred prijatím vyhlášky ARM 271/2010, na blížiac sa prijatie opatrení odpočtu a odporučili im povoliť výlov v roku 2011 len v maximálnom rozsahu 50 % pridelených kvót (pozri body 10 a 11 vyššie). Za týchto okolností teda

Španielske kráľovstvo nemôže Komisii vytýkať, že voči nemu vzbudila odôvodnené očakávania, pokiaľ ide o ponechanie kvót na výlov od roku 2011, pričom nie je potrebné rozhodnúť o otázke, či tieto kvóty obsahujú „získané právo“ v prospech dotknutých prevádzkovateľov rybolovu.

- 86 Okrem toho aj za predpokladu, že by sa Španielske kráľovstvo chcelo odvolávať v predmetnom prípade na zásah do legitímnej dôvery prevádzkovateľov rybolovu a že takýto dôvod by bol prípustný, aj tak mu nemožno vyhovieť.
- 87 V tejto súvislosti totiž treba pripomenúť, že hoci možnosť dovolávať sa ochrany legitímnej dôvery ako základnej zásady práva Únie má každý hospodársky subjekt, v ktorom vzbudila inštitúcia odôvodnené očakávania, nič to nemení na tom, že keď opatrný a obozretný hospodársky subjekt je schopný predvídať prijatie opatrenia Únie, ktoré môže ovplyvniť jeho záujmy, nemôže sa domáhať prospechu z tejto zásady, keď dôjde k prijatiu tohto opatrenia. Navyše hospodárske subjekty nemôžu legitímne očakávať, že bude zachovaný existujúci stav, ktorý môže byť zmenený v rámci voľnej úvahy inštitúcií Únie, a to najmä v oblasti, akou je oblasť spoločnej organizácie rybolovu, ktorej cieľ sa neustále prispôsobuje zmenám hospodárskej situácie (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora 10. septembra 2009, Plantanol, C-201/08, Zb. s. I-8343, bod 53 a tam citovanú judikatúru, a AJD Tuna, už citovaný v bode 84 vyššie, bod 73; rozsudok Všeobecného súdu z 19. októbra 2005, Cofradía de pescadores „San Pedro de Bermeo“ a i./Rada, T-415/03, Zb. s. II-4355, bod 78).
- 88 Nakoniec, z ustálenej judikatúry takisto vyplýva, že na dosah na zásadu ochrany legitímnej dôvery sa nemôže odvolávať osoba, ktorá je zodpovedná za zjavné porušenie platnej právnej úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 12. decembra 1985, Sideradria/Komisia, 67/84, Zb. s. 3983, bod 21, a uznesenie Súdneho dvora z 25. novembra 2004, Vela a Tecnagrind/Komisia, C-18/03 P, neuvverejnené v Zbierke, body 117 až 119; pozri rozsudok Všeobecného súdu z 9. apríla 2003, Forum des migrants/Komisia, T-217/01, Zb. s. II-1563, bod 76 a tam citovanú judikatúru). Treba konštatovať, že v predmetnom prípade prekročenie, nespochybňované španielskymi orgánmi, zo strany španielskych prevádzkovateľov v odvetví rybolovu, kvót pre lov makrel pridelených Španielskemu kráľovstvu na rok 2010 nariadením Rady (EÚ) č. 23/2010 zo 14. januára 2010, ktorým sa na rok 2010 stanovujú rybolovné možnosti pre určité populácie rýb a skupiny populácií rýb uplatniteľné vo vodách EÚ a pre plavidlá EÚ vo vodách, v ktorých sa vyžaduje obmedzovanie výlovu, a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1359/2008, (ES) č. 754/2009, (ES) č. 1226/2009 a (ES) č. 1287/2009 (Ú. v. EÚ L 21, s. 1 a 55), predstavuje takéto zjavné porušenie.
- 89 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že tento žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

- 90 Španielske kráľovstvo vytýka Komisii, že s ním zaobchádzala nerovným spôsobom oproti Írsku a Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska, napriek existencii porovnateľných situácií. V tejto súvislosti pripomína, že odôvodnenie 7 napadnutého nariadenia stanovuje jednak riziko neproporcionálnych socio-ekonomických následkov tak pre dotknuté odvetvie rybolovu, ako aj pre spracovateľský priemysel, ktorý je s ním spojený, a jednak z neho vyplývajúcu potrebu uplatniť odpočty na obdobie päť rokov od roku 2011 do roku 2015, ako aj možnosť pristúpiť k novým odpočtom, keby to bolo potrebné, v nasledujúcich rokoch. Kritérium rizika socio-ekonomických dôsledkov bolo takisto predtým zohľadnené pri prijímaní nariadenia Komisie (ES) č. 147/2007 z 15. februára 2007, ktorým sa prispôbujú určité rybné kvóty na obdobie rokov 2007 – 2012 v súlade s článkom 23 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. EÚ L 46, s. 10), pokiaľ ide o odpočty započítané s kvótami makrel pridelených Írsku a Spojenému kráľovstvu, ktoré boli zhora ohraničené na 15 % ročnej kvóty. V napadnutom nariadení však napriek analogickému odôvodneniu a existencii porovnateľnej situácie Komisia neuplatnila tú istú hranicu, ale percentuálny podiel ročných odpočtov vyšší ako 15 %, čo je neodôvodnená diskriminácia. Španielske

kráľovstvo dodáva, že na rozdiel od napadnutého nariadenia nariadenie č. 147/2007 bolo prijaté v rámci postupu výboru, a hoci uvedený výbor nevydal stanovisko v lehote, dotknuté členské štáty mali príležitosť, ako to potvrdzuje odôvodnenie 13, vyjadriť sa ku kritériám odpočtu. V prípade neexistencie vypočítania španielskych orgánov Komisia nezohľadnila žiadne osobitné kritérium španielskeho rybolovu, ktoré by bolo umožnilo definovať relevantné situácie na účely správneho uplatnenia zásady rovnosti zaobchádzania. V každom prípade by sa kritérium rizika socio-ekonomických dôsledkov malo uplatniť rovnako na situácie v Írsku a v Spojenom kráľovstve na jednej strane a v Španielskom kráľovstve na druhej strane. Preto Komisia bola povinná v napadnutom nariadení uplatniť najmä tú istú hornú hranicu ročného zníženia kvóty o 15 %.

- 91 Komisia namieta proti tomu, že by porušila zásadu rovnosti zaobchádzania voči Španielskemu kráľovstvu, keďže situácie, na ktoré sa odvoláva, sú zjavne odlišné z hľadiska tak faktického, ako aj právneho.
- 92 Na úvod treba uviesť, že prvý až tretí žalobný dôvod, založené na porušení podstatných formálnych náležitostí, boli zamietnuté ako nedôvodné, takže argumenty Španielskeho kráľovstva v tom istom zmysle, tak ako boli zopakované na podporu tohto žalobného dôvodu, musia byť takisto zamietnuté.
- 93 Pokiaľ ide konkrétnejšie o údajné porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, treba pripomenúť, že táto všeobecná zásada práva Únie vyžaduje, aby porovnateľné situácie neboli posudzované rozdielne a rozdielne situácie neboli posudzované rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené. Okrem toho predpokladom porušenia uvedenej zásady z dôvodu rozdielného zaobchádzania je, že uvedené situácie sú porovnateľné vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré ich charakterizujú. Okolnosti, ktoré charakterizujú rozdielne situácie a tým ich porovnateľný charakter, je potrebné určiť a posúdiť najmä s ohľadom na predmet a cieľ aktu Únie, ktorý vytvára predmetný rozdiel. Okrem toho sa musia zohľadniť zásady a ciele oblasti, do ktorej patrí predmetný akt (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora zo 16. decembra 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine a i., C-127/07, Zb. s. I-9895, body 23, 25 a 26 a tam citovanú judikatúru, a z 12. mája 2011, Luxembursko/Parlament a Rada, C-176/09, Zb. s. I-3727, body 31 a 32).
- 94 V predmetnom prípade treba konštatovať, že z hľadiska tak právneho, ako aj faktického situácia, z ktorej vychádza prijatie napadnutého nariadenia, a tá, z ktorej vychádzalo nariadenie č. 147/2007, nie sú ani rovnaké, ani podobné na odôvodnenie ich rovnosti zaobchádzania zo strany Komisie.
- 95 Z právneho hľadiska je totiž nariadenie č. 147/2007 založené na článku 23 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460), ktorý bol nahradený článkom 105 kontrolného nariadenia [pozri jeho článok 121 ods. 2 písm. b)] a jeho cieľom bolo vykonať tzv. „historické“ odpočty z dôvodu prekročenia kvót lovu makrel v období rokov 2001 až 2005 najmä Spojeným kráľovstvom, čo je situácia, ktorá sa riadi teraz článkom 105 ods. 4 toho istého nariadenia, neuplatniteľného v tejto veci. Na druhej strane v predmetnej veci Komisia ani nemohla uplatniť toto ustanovenie, pretože konštatovaný nadmerný výlov patril do pôsobnosti článku 105 ods. 2 uvedeného nariadenia, týkajúceho sa prekročenia kvót v jednom „danom roku“.
- 96 Okrem toho treba zdôrazniť, že na rozdiel od veľmi presných kritérií stanovených článkom 105 ods. 2 kontrolného nariadenia, ktoré zakotvujú presne vymedzenú právomoc Komisie, pokiaľ ide o výpočet presnej sumy odpočtov, ktoré treba vykonať (pozri bod 44 vyššie), článok 23 ods. 4 prvý pododsek nariadenia č. 2371/2002, ktorého znenie v podstate zodpovedá zneniu článku 105 ods. 1 kontrolného nariadenia, implikuje – z dôvodu svojej všeobecnej povahy a neexistencie dodatočného spresnenia v iných ustanoveniach nariadenia č. 2371/2002 – pridelenie širokej voľnej úvahy Komisii, pokiaľ ide o stanovenie uvedenej sumy a spôsob jej výpočtu. Okrem toho práve v rámci výkonu tejto voľnej úvahy Komisia považovala za vhodné zmeniť uplatniteľný opravný koeficient a obmedziť plánované odpočty na obdobie od roku 2007 do roku 2012 na 15 % ročnej kvóty rybolovu pridelenej dotknutému

členskému štátu (pozri odôvodnenia 7 a 11 nariadenia č. 147/2007). V prípade, že sa vychádza z článku 105 ods. 2 kontrolného nariadenia, ktorý Komisia uplatnila v predmetnom prípade, taký prístup nie je právne možný.

- 97 Preto aj keby to bolo len z právnych dôvodov, Španielske kráľovstvo neoprávnene tvrdí, že situácie pokryté napadnutým nariadením a nariadením č. 147/2007 boli prinajmenšom porovnateľné a že Komisia naň mala z dôvodu zásady rovnosti zaobchádzania uplatniť to isté percentuálne zníženie na 15 % v predmetnom prípade.
- 98 Za týchto okolností, aj keby platilo, ako tvrdí Španielske kráľovstvo, že socio-ekonomická situácia odvetvia rybolovu v členských štátoch bola prinajmenšom porovnateľná, čo je argument, vo vzťahu ku ktorému Španielske kráľovstvo neuviedlo žiadny presný dôkaz, Komisia nebola oprávnená vzhľadom na povinné kritériá stanovené v článku 105 ods. 2 kontrolného nariadenia uplatniť tú istú metódu výpočtu odpočtov, ako je metóda existujúca v rámci nariadenia č. 147/2007, ktoré vychádzalo z článku 23 ods. 4 prvého pododseku nariadenia č. 2371/2002.
- 99 V dôsledku toho, keďže predmetné situácie nie sú porovnateľné a zaobchádzalo sa s nimi rozdielne, žalobný dôvod založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania musí byť zamietnutý ako nedôvodný bez toho, aby bolo treba vyjadriť sa k ostatným tvrdeniam, na ktoré sa účastníci konania odvolávajú v tomto kontexte.
- 100 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 101 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 102 Keďže Španielske kráľovstvo nemalo vo svojich návrhoch úspech a Komisia navrhla zaviazat' ho na náhradu trov konania, je opodstatnené rozhodnúť tak, že Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania Európskej komisie.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. júna 2014.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	1
Konanie a návrhy účastníkov konania	6
Právny stav	6
Zhrnutie žalobných dôvodov neplatnosti	6
O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 105 ods. 6 kontrolného nariadenia	7
O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí	9
O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práv na obhajobu	10
O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady právnej istoty	13
O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery	14
O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania	15
O trovách	17